

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/86/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322201573
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:4322201573.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Táne Šefčíkovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, pracovisko Šahy, deti matky: D. B. E., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom F. G. XX, B. G., zastúpená: JUDr. Judita Kučerová, advokátka, so sídlom J. Kráľa 1376/1A, Šahy a otca: H. B., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom F. G. XX, B. G., zastúpený: JUDr. Ľudovít Didi, advokát, so sídlom Hontianska cesta 4, Šahy, o schválenie právneho úkonu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 6P/61/2022-109 z 3. apríla 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .
- II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Levice, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým rozsudkom schválil darovaciu zmluvu a zmluvu o zriadení vecného bremena zo dňa 21.09.2021, ktorú v mene maloletého A. a C. uzavrela opatrovníčka I. E., nar. XX.XX.XXXX, na základe ktorej rodičia ako darcovia darujú maloletým deťom každému v pomere 1 k celku nehnuteľnosti vedené na katastrálnom odbore Okresného úradu Levice v obci B. G., k. ú. F. G. zapísané na LV č. XXX, ako parcely registra C, parc. č. 18/17 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 409 m², parc. č. 18/28 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 109 m², parc. č. 18/29 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 55 m², rodinný dom na parc. č. 18/28 so súpisným číslom XX a garáž na parc. č. 18/29 so súpisným číslom XXX a zároveň zriadili vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania predmetných nehnuteľností v prospech matky maloletých detí (I. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (II. výrok).

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 26, § 28, § 37 ods. 1, § 46 ods. 1, § 49a, Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), § 31 ods. 2 Zákona o rodine, § 52, § 119 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a dospel k záveru o dôvodnosti návrhu. Doplnil dokazovanie v intenciách Krajského súdu v Nitre, ktorý ako súd odvolací uznesením č. k. 5CoP/41/2022-55 zo dňa 12.09.2022 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie (prvé rozhodnutie) a uložil súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie výsluchom kolíznej opatrovníčky I. E. a notárky JUDr. Kuchárikovej ku skutočnostiam, ktoré predchádzali samotnému uzatvoreniu zmluvy, či predmetný prejav vôle účastníkov spĺňa náležitosti platného právneho úkonu.

3. Prvoinštančný súd poukázal na právny úkon, a to uzavretie darovacej zmluvy, ktorou rodičia maloletých detí ako bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľností v obci B. G., kat. úz. F. G., zapísaných na

LV č. XXX, darovali do podielového spoluvlastníctva maloletým deťom, každému po 1 - ici predmetné nehnuteľnosti a zároveň sa dohodli na zriadení vecného bremena v práve doživotného bývania a užívania nehnuteľností v prospech matky maloletých detí, pričom pri právnom úkone maloleté deti zastupovala ustanovená opatrovníčka I. E.. Predmetnou zmluvou nadobudli nehnuteľnosti maloleté deti do vlastníctva bezodplatne, neviaznu na nich žiadne ťarchy v podobe záložného práva, okrem práva doživotného bývania a užívania v prospech ich matky, s ktorou v nehnuteľnostiach žijú a táto im zabezpečuje starostlivosť. Mal za to, že právny úkon je v záujme maloletých detí, pričom nesúhlas otca s tvrdením, že bol pri podpise zmluvy uvedený do omylu, nakoľko zmluvu pred podpisom nečítal, nerozumel jej, nakoľko je maďarskej národnosti a nerozumel ani čo je vecné bremeno, keďže nebol s podobným oboznámený a schválením zmluvy príde o svoj podiel v rámci vyporiadania BSM manželov po ich rozvode, považoval za účelové, a to aj po doplnení dokazovania výsluchom svedkyň. Poukázal na skutočnosť, že otec, ktorý je maďarskej národnosti sa plynule vyjadruje v slovenskom jazyku a je nepochopiteľné, že údajne nerozumie, keď aj svedkyne potvrdili, že mal možnosť žiadať o preklad alebo tlmočenie pracovníčku notárky A. D., ktorá ovláda bezchybne maďarský jazyk slovom i písmom, čo neurobil. Taktiež otec vo výpovedi potvrdil, že k podpisu zmluvy nebol nútený, mal možnosť si zmluvu vziať a dať preložiť, nepovedal pri jej podpise, že niečomu nerozumie a podpísal ju bez nátlaku, pričom do začatia konania neurobil žiaden úkon spochybňujúci platnosť zmluvy. Síce tvrdil, že nevedel o vecnom bremene v prospech matky maloletých, avšak už v rozhodnutí o ustanovení opatrovníka maloletým deťom na uzavretie darovacej zmluvy a zároveň zmluvy o zriadení vecného bremena v prospech matky detí, ktoré bolo otcovi doručené a neodvolal sa proti nemu, keď na jednej strane tvrdil, že mu nebolo pri podpise zmluvy vysvetlené vecné bremeno a nerozumel mu, keďže je maďarskej národnosti, avšak v odvolaní proti rozsudku namietal, že mu súd prvej inštancie neumožnil konať v maďarskom jazyku, no na strane druhej sa dal zastúpiť advokátom neovládajúci vôbec maďarský jazyk a v rozvodovom konaní nepožadoval tlmočníka z dôvodu, že všetkému rozumel. Z daného mal preukázanú zrejmu účelovosť konania otca, pričom ak by aj pripustil skutočnosť, že otec nerozumel slovnému spojeniu „vecné bremeno“, v bode IV. zmluvy je uvedené, že sa týka práva doživotného bývania a užívania, čo muselo byť otcovi jednoznačne zrejmé a zároveň dané vecné bremeno matku neopravňuje k nakladaniu s nehnuteľnosťami, toto právo bude patriť len deťom s tým, že vždy bude vyžadovaný súhlas súdu a účastníkom akéhokoľvek konania budú vždy obaja rodičia. Považoval za nadbytočné vykonanie dôkazu, a to výsluch starého otca zo strany otca maloletých A. B., ktorý mal dosvedčiť, že sa o vecnom bremene otec dozvedel až od maloletého A. a taktiež navrhovaný dôkaz vo forme výpisov hovorov matky od mobilného operátora nepovažoval za dôkaz súvisiaci s prejednávanou vecou. Pre platnosť darovacej zmluvy zákon nevyžaduje notársku zápisnicu a skutočnosť, že notárka zmluvu nespísala v danej forme, je pre rozhodnutie súdu nepodstatná skutočnosť. Otec nepodpísal zmluvu o zriadení vecného bremena pod nátlakom, nebolo preukázané, že by v čase podpisu zmluvy absentovala vážnosť jeho vôle, ani že by bol matkou alebo kýmkoľvek uvedený do omylu, keď mal možnosť sa ním tvrdenému omylu vyhnúť vlastnou starostlivosťou pri oboznámení sa so skutočnosťami rozhodnými pre uskutočnenie právneho úkonu, teda ak otcom tvrdený omyl bol zavinený jeho vlastnou nebanlivosťou pri nevyužití možnosti overiť si rozhodné skutočnosti pre uskutočnenie právneho úkonu, považoval predmetnú zmluvu za platnú a uzavretú v záujme maloletých detí.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak zákon neustanovuje inak.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo zmenil napadnutý rozsudok tak, že návrh v časti zmluvy o zriadení vecného bremena zamietne.

6. Potvrdil dohodu s matkou o prevode nehnuteľností na ich maloleté deti, avšak dohoda sa netýkala zriadenia vecného bremena spočívajúceho v práve doživotného bývania a užívania prevádzaných nehnuteľností v prospech toho času už bývalej manželky a matky maloletých. Mal výhradu len k tomu, aby bol aj on účastníkom zmluvy o zriadení vecného bremena, keďže momentálne nemá kde bývať, dočasne býva u svojich rodičov. Nemá vyriešenú bytovú otázku, v budúcnosti ani nebude mať vzhľadom na vysoké ceny a nájom bytov. Trval na skutočnosti, že notárka spisujúca darovaciu zmluvu ho neoboznámila s obsahom danej zmluvy, zvlášť s dôsledkami zriadenia vecného bremena len v prospech matky maloletých detí. Neovláda dobre slovenský jazyk, je maďarskej národnosti a predmetnú zmluvu podpísal v presvedčení, že ide len o darovaciu zmluvu v prospech maloletých, inštitútu vecného bremena nerozumel, nikto mu ho nevysvetlil, a keby mal o tom vedomosť, zmluvu by neuzatvoril. Matkou

maloletých za pomoci notárky bol uvedený do omylu, keďže úmyslom matky maloletých detí bolo, aby rodinný dom nadobudnutý od jeho rodiny nemohol užívať a bývať v ňom, pričom nielen u notárky, ale aj na súde muselo byť všetkým zrejmé, že má problém sa vyjadrovať v slovenskom jazyku a úmyslom matky maloletých detí bola snaha vyhnúť sa vyporiadaniu BSM na čas po rozvode, ktoré je toho času právoplatne skončené a tým ho pripraviť o zákonný podiel z domovej nehnuteľnosti. Výpovede svedkýň, notárky a jej asistentky, považoval za účelové a nepravdivé, má podozrenie, že išlo o dohodu medzi matkou maloletých, resp. jej matkou a notárkou o tom, že súčasťou darovacej zmluvy bude aj zmluva o zriadení vecného bremena. Bývalá notárka ani jej asistentka nikdy nepotvrdili skutočnosť, že do darovacej zmluvy vsunuli aj ustanovenia o zriadení vecného bremena, ako jej neoddeliteľnú súčasť, čomu nasvedčuje aj skutočnosť, že zmluva nebola vyhotovená vo forme notárskej zápisnice z dôvodu, aby notárka neniesla za jej obsah zodpovednosť a vo funkcii notárky osvedčila iba pravosť účastníkov zmluvy. Notárka ako aj jej asistentka potvrdili, že zmluva bola pred jej podpísaním dopredu pripravená na návrh matky maloletých detí bez jeho vedomia, ako aj jeho účasti na príprave, preto ním navrhnutý dôkaz, a to výpis hovorov od operátora Orange Slovensko matky maloletých za obdobie júl až september 2022 by preukázal, že matka už predtým kontaktovala notárku vo veci vyhotovenia darovacej zmluvy a dojednaní jej obsahu, ktorý dôkaz súd nevykonal z dôvodu nadbytočnosti, s čím nesúhlasil. Od začiatku tvrdil, že chýba jeho vôľa uzatvoriť zmluvu o zriadení vecného bremena v prospech matky maloletých. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za nezákonné, keďže nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval mu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodnutie považoval za zmatečné a nepreskúmateľné, dostatočne neodôvodnené.

7. Kolízny opatrovník, ustanovený v konaní maloletým deťom, navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť keďže výsluchom svedkýň súd prvej inštancie zistil, že rodičia sa rozhodli pre zmluvu spoločne, matka zostane v dome bývať a vychovávať maloleté deti a pred podpisom mali možnosť si zmluvu riadne prečítať, požiadať o tlmočenie z jazyka slovenského do jazyka maďarského za predpokladu, že im nebolo nič jasné. Tlmočenie z jazyka slovenského do jazyka maďarského mala notárka zabezpečené prostredníctvom asistentky D., ktorú možnosť nevyužil ani jeden z rodičov a s notárkou komunikovali výlučne v slovenskom jazyku, pričom otec nemal pri podpise zmluvy voči nej žiadne námietky, teda nebolo preukázané, že by zmluvu podpísal pod psychickým či fyzickým nátlakom a tiež, že nebola jeho vôľa zmluvu uzavrieť. Otec o tlmočenie nepožiadala ani v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, preto jeho konanie je účelové.

8. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, keďže súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový a právny stav veci, tvrdenia otca sa nezakladali na pravde, nakoľko ovláda slovenský jazyk slovom aj písmom a notárka mu vysvetlila vecné bremeno. Nehnuteľnosť nadobudli obaja v roku 2012, keď začala ona pracovať v kamiónovej preprave, aby čím skôr splatili úver na nehnuteľnosti, počas manželstva obaja pracovali a šetrili, otec detí túžil po motorke Harley Davidson, ktorú dostal na 40-te narodeniny a od tej doby mal nadviazané mimomanželské známosti, v roku 2021 sa odsťahoval, ale už pred rokmi sa dohodli, že keď sa medzi nimi niečo stane, nehnuteľnosti prepíšu na deti a ona tam zostane s deťmi a bude mať zriadené doživotné užívacie právo. Predmetná zmluva bola uzavretá slobodne, vážne a zrozumiteľne, otec netrval pri jej uzavretí na zriadení vecného bremena aj pre seba, so zmluvou súhlasil a všetko mu bolo vysvetlené, mal právo si zvoliť tlmočníka pred notárkou ako aj pred súdom, a ak by zmluve nerozumel, mal možnosť si ju dať preložiť do maďarského jazyka alebo si ju nechať vysvetliť advokátom, čo neurobil a svojim podpisom potvrdil, že zodpovedá jeho vôli. Poukázala na výpoveď vypočutej svedkyne – notárky, ako aj zamestnankyne notárky A. D., tiež opatrovníčky I. E. ku skutočnostiam predchádzajúcim samotnému uzavretiu zmluvy. Otec nebol uvedený do omylu, jeho tvrdenia nie sú pravdivé a k podpisu zmluvy nebol fyzicky ani psychicky nútený.

9. Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 CMP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu, odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, prvoinštančný súd predmetnú vec skutkovo aj právne správne posúdil. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie neporušil právo strán sporu na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky). Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku, preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty otca v odvolaní.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie v poradí druhým rozhodnutím, po zrušení predchádzajúceho rozsudku č. k. 6P/61/2022-21 zo dňa 15.06.2022 uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 5CoP/41/2022-55 zo dňa 12.09.2022, vyhovel návrhu matky a schválil právny úkon uzavretie darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 21.09.2021, ktorú v mene maloletých detí uzavrela opatrovníčka I. E., ustanovená na predmetný právny úkon uznesením Okresného súdu Levice č. k. 10P/137/2021-11. Prvoinštančný súd po doplnení dokazovania v intenciách odvolacieho súdu, a to vypočutím kolíznej opatrovníčky, notárky, ako aj asistentky notárky či ustanovením tlmočníka otcovi v konaní, dospel k záveru, že predmetný právny úkon je v záujme maloletých detí, otec nebol uvedený pri podpise zmluvy do omylu, svedkyne potvrdili jeho možnosť požiadať o preklad alebo tlmočenie, pričom otec potvrdil, že k podpisu zmluvy nebol nútený a mal možnosť si zmluvu si v prípade potreby vziať a dať preložiť, pri jej podpise nepovedal, že ničomu nerozumie. Navyše súd prvej inštancie poukázal na vedomosť otca o vecnom bremene už z rozhodnutia o ustanovení opatrovníka maloletým deťom na podpis zmluvy, v rozvodovom konaní tvrdil, že nepotrebuje tlmočníka, nakoľko všetkému rozumie, z ktorého dôvodu bola zrejma účelovosť jeho konania.

13. Podľa § 28 OZ, ak zákonní zástupcovia sú povinní aj spravovať majetok tých, ktorých zastupujú, a ak nejde o bežnú vec, je na nakladanie s majetkom potrebné schválenie súdu.

14. Vo všeobecnosti v tomto type konaní sa súd obmedzuje na zistenie, či právny úkon je platný alebo neplatný, či právny úkon je tzv. lege artis. Ďalej zisťuje, či úkon je v záujme maloletého, teda či je pre maloletého prínosný a maloletý má s ňou benefit, či tento úkon neohrozuje zabezpečenie jeho výživy v budúcnosti a pod.

15. Podľa čl. 6 CMP súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci. Súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí. Podľa § 35 CMP súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

16. Podľa § 36 CMP súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

17. Podľa § 119 CMP právny úkon, ktorý urobil zákonný zástupca za maloletého, súd schváli, ak je to v záujme maloletého.

18. Predmetom dokazovania v rámci konania podľa § 119 CMP je zistenie, či je právny úkon maloletých detí, ktorý za ne urobil ustanovený opatrovník v záujme maloletých alebo nie. Preto musí súd, v danom prípade pri dokazovaní sústrediť pozornosť na množstvo hmotnoprávných skutočností - či je právny úkon urobený v súlade so zákonom, či je jeho predmetom dovolené plnenie, či zmluvná voľnosť účastníkov konania nie je obmedzená, či jeho vykonaním nehrozí potencionálna možnosť, že maloletým deťom z toho právneho úkonu vzniká povinnosť, ktorú by neboli schopní splniť, ako aj aký dosah bude mať takýto právny úkon na majetok maloletých detí.

19. Súd pri dokazovaní nie je viazaný návrhmi účastníkov, musí uplatniť vyhľadávací princíp a zistiť skutkový stav čo najobjektívnejšie. Len tak bude môcť rozhodnúť či právny úkon, ktorý za maloleté deti urobil ustanovený opatrovník, je alebo nie je v súlade so záujmom maloletých. Schváliť ho môže len vtedy, ak pozitíva tohto právneho úkonu prevažujú potencionálne riziko, resp. negatíva, ktoré by z právneho úkonu mohli pre deti vyplynúť. Záujem maloletého dieťaťa na schválení právneho úkonu je súd povinný skúmať jednak individuálne v kontexte schvaľovaného právneho úkonu, ako aj v kontexte ďalších prevažne rodinných súvislostí, ktoré právnomu úkonu predchádzajú.

20. Uvedeným právnym úkonom maloleté deti nadobúdajú do vlastníctva nehnuteľnosti na ich majetkové zabezpečenie do budúcnosti. Na nehnuteľnostiach neviaznu okrem zriadeného vecného bremena v prospech matky maloletých žiadne iné ťarchy, nehnuteľnosti nie sú zaťažené hypotekárnym úverom, alebo zadlžené. Prevádzané nehnuteľnosti majú slúžiť pre bývanie maloletých, ich matky, ktorá ich bude zároveň spravovať. Vecné bremená zriadené v prospech matky maloletých, spočívajúce v práve doživotného užívania hodnotu prevádzaných nehnuteľností a ani vlastníctvo maloletých detí neohrozujú a ani nezaťažujú.

21. Matka ako aj otec poznajú a dbajú o záujmy svojich maloletých detí a tieto presadzujú aj navonok, čoho dôkazom je uzavretie darovacej zmluvy, ktorej slobodne uzavretie nespochybnil ani otec detí. Darovaním do svojho vlastníctva nadobudnú deti značnú a trvalú majetkovú hodnotu. Predmetná nehnuteľnosť, ktorá bola zároveň s darovaním zaťažená vecným právom dožitia v prospech matky maloletých, predstavuje štandardné vecné bremeno, ktoré slúži k usporiadaniu majetkových vzťahov medzi rodičmi a deťmi už za života, zároveň k zabezpečeniu zákonnej povinnosti dieťaťa vo vzťahu k rodičom, resp. matke, ktorá zabezpečuje starostlivosť o maloleté deti, podľa ust. § 66 a § 67 Zákona o rodine.

22. Aj odvolací súd sa stotožňuje s tým, že v zásade výhrady otca nesmerovali k právnomu úkonu uzavretiu darovacej zmluvy v prospech maloletých detí, ktorou obaja rodičia darovali nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, patriace do BSM rodičov, maloletým deťom, ale len vo vzťahu k zriadeniu vecného bremena v prospech matky maloletých detí s tým, že otec mal výhradu, že nebol účastníkom zmluvy o zriadení vecného bremena, nemá kde bývať a je nútený momentálne bývať u svojich rodičov. Vychádzajúc z výpovede otca na pojednávaní dňa 08.02.2023 jednoznačne vyplýva, že medzi rodičmi bola dohoda o uzavretí darovacej zmluvy, avšak otec sa vo vzťahu k vecnému bremenu vyjadroval v zmysle, že to bude spôsobovať v budúcnosti deťom problém, ak budú chcieť dom predať, keďže je tam zapísané vecné bremeno v prospech matky. Potvrdil, že mal možnosť si zmluvu dať preložiť a nikto k jej podpisu ho nenútil, nič 9 mesiacov neriešil, keďže je to tak, ako sa dohodli, čo iba predpokladal a vecné bremeno nebolo, keďže deti potom dom nepredajú. Pri rozvoze nemal tlmočníka, keďže všetkému rozumel. Z uvedeného jednoznačne vyplýva účelovosť tvrdení otca, ktorý na jednej strane sa vyjadruje v zmysle, že deti budú mať pri dosiahnutí plnoletosti, vzhľadom na zapísané vecné bremeno problém nakladať s nehnuteľnosťou, no na druhej strane v odvolaní vyjadruje výhradu, že taktiež nemá zapísané vecné bremeno v prospech svojej osoby, čo je nepochybné z dôvodu, že aktuálne podľa jeho tvrdení je odkázaný na bývanie u svojich rodičov.

23. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že darovaním nehnuteľností patriacich do BSM rodičov maloletým deťom rodičmi aktuálne po rozvoze ich manželstva nie je dôvod predmetnú nehnuteľnosť vyporiadavať, keďže ju slobodne a vážne darovali maloletým deťom, ktorú skutočnosť otec nespochybňoval a z jeho postoja jednoznačne vyplýva účelovosť konania, keď na jednej strane mal výhradu k vecnému bremenu, ktoré údajne zaťaží nehnuteľnosť s možnosťou nakladania s ňou zo strany detí, no na druhej strane mu zrejme išlo o to, že aktuálne nemá zabezpečené bývanie, resp. je odkázaný na bytovú otázku u svojich rodičov. Je pravdou, že vecné bremeno zaťažuje predmetné nehnuteľnosti, avšak v nehnuteľnostiach býva s maloletými deťmi ich matka, ktorá vzhľadom na útlý vek detí zabezpečuje ich starostlivosť a akékoľvek nakladanie s nehnuteľnosťami počas maloletosti maloletých detí, bude podliehať schváleniu súdom a počas plnoletosti bude na zväžení maloletých detí a ich matky, či bude potrebné ponechať vecné bremeno v prospech matky detí, keďže darovacou zmluvou deti nehnuteľnosti nadobudli, avšak s ťarchou v podobe vecného bremena, preto aj odvolací súd dospel k záveru, že predmetný právny úkon, a to uzavretie darovacej zmluvy so zriadením vecného bremena je v prospech maloletých detí, ktoré nadobúdajú už počas maloletosti vlastnícke právo k nehnuteľnostiam. Účelovosť tvrdení otca vo vzťahu k vecnému bremenu bola rovnako vyhodnotená aj

odvolacím súdom, pretože ak by bolo zriadené aj v prospech otca, tak by to malo rovnaké dôsledky vo forme ľarchy ohľadne vlastníckeho práva maloletých detí k nehnuteľnostiam.

24. Vykonanie ďalšieho dokazovania, navrhnutého otcom, zamietnuté súdom prvej inštancie, považuje aj odvolací súd v kontexte posudzovania najlepšieho záujmu maloletých detí v danej veci za nadbytočné, neehospodárne a ani nemajúce žiaden podstatný význam pre skutkové a právne posúdenie záveru o právnom úkone v záujme maloletých detí.

25. V kontexte uvedeného odvolací súd nezohľadňoval ani odvolacie námietky otca o tom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je dostatočne odôvodnené, bez uvedenia podrobnejších dôvodov zo strany otca.

26. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva strany sporu (účastníka konania) na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu (účastníkmi konania), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranami (účastníkmi konania), čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008). Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany sporu (účastníka konania), aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bola strana sporu (účastník konania) pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/2004).

27. Odôvodnenie rozhodnutia vzťahujúce sa ku skutkovému a právnomu posúdeniu prijatého vo vyhovujúcom výroku vedeným požiadavkám vyhovuje, v prijatom rozhodnutí súd prvej inštancie dostatočne objasnil skutkový a právny základ prijatého rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie sa ako prvoradou otázkou, majúcou podstatný význam pre rozhodnutie, zaoberal tým, či právny úkon (posudzujúc jeho obsah a predmet darovania), ktorý za maloleté deti urobil opatrovník, je alebo nie je v súlade so záujmom maloletých. Pokiaľ sa v rozhodnutí nezaoberal ostatnou argumentáciou účastníkov konania, nemajúcou pre rozhodnutie žiaden skutkový a ani právny význam, neporušil právo účastníkov na spravodlivý súdny proces.

28. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

29. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

30. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1 000,- eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).